

SOS247

TWENTYFOURSEVEN

nummer 7 | lente 2012

De 24 uur van...
*Een Operations
Manager Schiphol*

20 jaar Calamiteitenhospitaal
We zijn er altijd klaar voor

App SOS op Reis:
Info op zakformaat

Op de motor naar

Zuid-Afrika

Hulphonden:

24/7 in touw voor hun baasje

**Bollen, bollen en
nog eens bollen**

De leukste tips op pagina 54

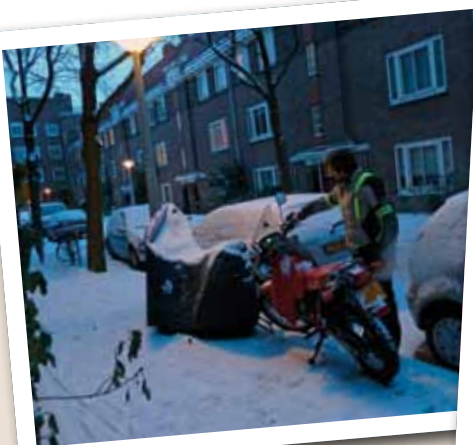

Op de motor naar ZUID-AFRIKA

December 2010 vertrokken Marly Zevenhek en Dave van Dongen in de sneeuw uit Nederland en reisden via België, Frankrijk, Italië, Griekenland, Turkije, Syrië, Jordanië, Egypte en Soedan 11.800 kilometer zonder noemenswaardige problemen. Alleen wat versleten onderdeeljes, niet eens een lekke band. Niet gek voor een motorreis naar Zuid-Afrika. Tot in Soedan. Een midden op de weg geparkeerde ezelkar zonder verlichting betekende het voorlopige einde van de motorreis: een gebroken arm met complicaties.

Tamara Franke tekst

Marly Zevenhek en Dave van Dongen beeld

Zouden de motoren het doen in de sneeuw?

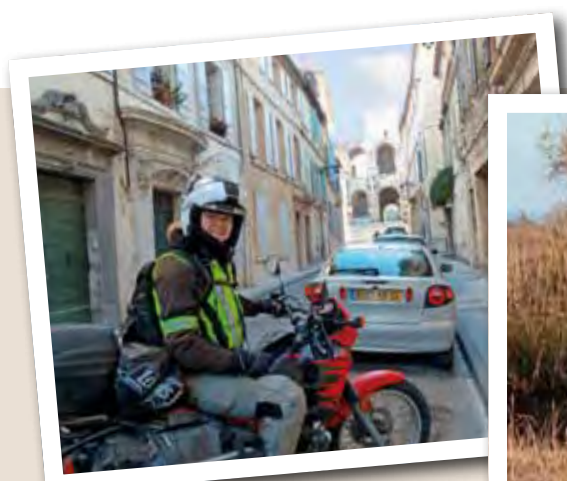
Een warm uitzwaaien in Amsterdam. De reis is begonnen!

Mooi Bonifacio, Corsica.

In de woestijn bij het Shaumari National Park, Jordanië.

Marly in Arles.

Wilde paarden in de Camargues.

Eerste reparatie, Marly's kilometerteller.

Ons plan was om van Amsterdam naar Kaapstad, Zuid-Afrika, te reizen met twee Honda NX250-motoren. We zijn in december 2010 vertrokken en verwachtten toen tussen de zes en twaalf maanden onderweg te zijn. We hadden geen vaste route en planning, met zo'n soort reis kun je niet alles van tevoren vastleggen. Dat wilden we ook niet, want er moest wel ruimte zijn voor spontaniteit. Als het ergens heel mooi is, is het fijn als je daar een paar dagen kunt blijven', zegt een enthousiaste Zevenhek (39) in de woonkamer van hun knusse huisje in Amsterdam.

Fantastische ervaring

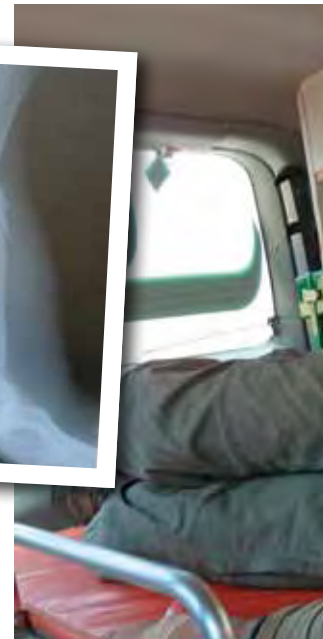
Ondertussen zitten ze alweer een paar maanden thuis, te wachten op groen licht van de arts van Van Dongen. 'Natuurlijk is het flink balen dat we nu in Amsterdam zitten te wachten tot alles is genezen. Aan de andere kant moeten we ook blij zijn met de goede afloop. En we weten dat we in maart weer vertrekken. Dat is een fijn vooruitzicht', zegt Van Dongen (35) lachend. 'Bovendien is het bijzonder hoe we door iedereen zijn geholpen in Soedan. Ook door de mensen van SOS. Het maakt verschil als mensen aardig zijn, je geruststellen en de regelingen van je overnemen. De hele reis was fantastisch. Bijzondere plekken, mooie ervaringen en geweldige mensen die je onderweg ontmoet. En het ongeluk was gewoon vette pech.'

Zwart gat

'Nadat we overdag de schitterende piramides van Karima hadden bekeken, verlieten we laat in de middag het stadje om nog wat kilometers te maken en in de woestijn te kunnen kamperen. De woestijn is de beste plek om te overnachten. Een sterrenhemel zoals in de woestijn heb je nergens en het is er rustig. Dat is echt genieten', vertelt Zevenhek. 'De weg was perfect, er was eindelijk geen harde wind, zoals meestal overdag en er was volle maan, dus goed zicht. Na zo'n 75 kilometer lege woestijn kwam ons een vrachtwagen tegemoet. Door de lichten van die tegemoetkomende vrachtwagen zagen we even wat minder en midden in dit 'zwarte gat' stond er opeens een ezelskar, zonder ezel, op onze weghelft. We zagen de kar te laat en Dave die vooropreed raakte de kar, ik kon de kar ontwijken en ging

De gebroken arm voor de operatie.

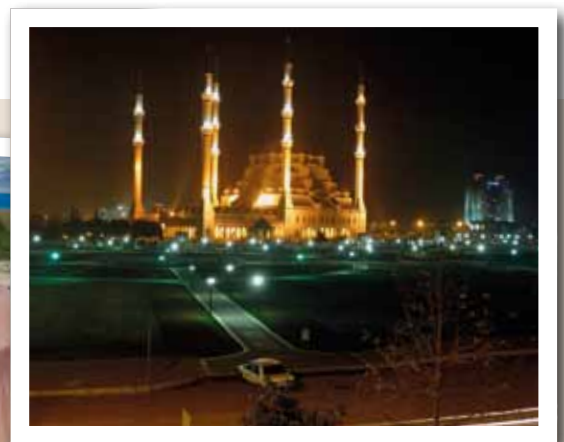
In de ambulance van Karima naar Khartoum, na het motorongeluk, een ritje van 400 km.

Het ansichtkaartje van Santorini.

Een extra dag in Griekenland besteden we aan relaxt klussen in prachtig weer.

De grote moskee van Adana, Turkije.

Prachtige kleuren in Oludeniz, Turkije.

alleen onderuit en had gelukkig niets. Het was meteen duidelijk dat Dave zijn arm had gebroken.'

Dubbele breuk

'Het gekke is dat als je daar rijdt, je denkt dat je alleen op de wereld bent. Maar binnen tien minuten liepen er wel tien man om ons heen. Na enige uitleg (verbazing alom) hebben zij Marly geholpen om alle spullen en de motoren van de weg te halen. Gelukkig net op tijd voordat er weer een vrachtwagen aan kwam. We hebben onze belangrijkste spullen in een rugzak gestopt en de rest daar laten liggen. Blijkbaar had iemand om hulp gebeld want na twintig minuten was er een politieauto uit Karima die ons en de eigenaar van de ezelkar, die gewond was aan zijn voet, meenam naar het ziekenhuis. Later heeft de politie onze motoren en bagage ook opgehaald en op het politiebureau bewaard. In het ziekenhuis van Karima bleek uit röntgenfoto's dat mijn onderarm gebroken was. Een dubbele breuk waar ze niets aan konden en wilden doen. 'It's complicated'. Dus de volgende dag zijn we door een ambulance naar de hoofdstad Khartoem gebracht, 500 kilometer verderop!'

Eerst betalen

'In Khartoem hebben we eerst een ziekenhuis gezocht en contact opgenomen met SOS International. Een arts van SOS heeft telefonisch contact gehad met de arts in het ziekenhuis over de behandeling. Dat was een geruststelling.' Van Dongen is aan zijn onderarm geopereerd en heeft een paar platen en schroeven in zijn arm gekregen. 'Je hebt op dat moment werkelijk geen idee wat je allemaal overkomt, of de artsen goed zijn, en wat je allemaal moet regelen. Wat bijvoorbeeld erg lastig was, was dat we alles contant moesten betalen. We hadden wel geld bij ons, genoeg om voor vier weken door het land te reizen, maar niet voor het verblijf in een ziekenhuis en in hotels. >

'Het is onvoorstelbaar hoe gastvrij en behulpzaam mensen zijn'

Oludeniz is een mooi plekje om te blijven en wat onderhoud te doen.

Gezellig terrasje met waterpijpen in Damascus, Syrië.

De oude Romeinse stad Jerash in Jordanië.

Helemaal alleen bij de pyramides van Karima, toerisme bestaat nauwelijks in Soedan.

Aankomst van de ferry in Wadi Halfa, Soedan.

Iedere dag werden meerdere keren de belangrijkste bloedwaarden opgenomen.

› Als Dave in het ziekenhuis medicijnen nodig had, kreeg ik een recept waarmee ik naar de apotheek ging en dan met de contant betaalde injecties weer terug naar Dave. SOS heeft er voor gezorgd dat we in het ziekenhuis niets meer hoefden te betalen.'

Van Dongen: 'Het was een prima ziekenhuis, de artsen spraken Engels, iedereen zorgde goed voor ons, we hadden twee bedden op de kamer, stoelen en een televisie en drie maaltijden per dag. Maar we waren dolblij toen ik na drie weken het ziekenhuis mocht verlaten.'

Ondertussen hadden de arts uit het eerste ziekenhuis en de arts van het ziekenhuis in Khartoem ervoor gezorgd dat de motoren en bagage in Khartoem kwamen. Met de informatie van een bevriende Duitse motorrijder en verschillende Nederlanders in Ethiopië en met hulp van de Griekse eigenaar van het hotel in Khartoem zijn wij per truck met de motoren naar Ethiopië gebracht. Daar wilden we in een koele oase de motoren opknappen, terwijl mijn arm herstelde. Het plan was om daarna verder te reizen, maar dat liep toch anders.'

'De motoren waren na een paar weken klussen weer zo goed als nieuw', vervolgt Zevenhek. 'Helaas bleek uit nieuwe röntgenfoto's dat de arm van Dave niet goed genas. Het ongeluk gebeurde half april en in juli zijn we alsnog teruggekeerd naar Nederland. De motoren staan nog bij Wims Holland House in Ethiopië. En zodra de arm volledig is genezen, gaan we terug voor het vervolg van onze reis. Ondanks, of juist dankzij het ongeluk was de reis tot nu toe een fantastische ervaring. Het is onvoorstelbaar hoe gastvrij en behulpzaam mensen zijn. Dat maakt een reis, naast de mooie plekken, extra bijzonder.' ■

Dave z'n zelfgeknipte pakking.

Caïro... modern en traditioneel!

Ook dít is Caïro...